

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 14. februára 2013 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Ing. P. K.** pre trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“) v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 5. októbra 2011, sp. zn. 1T 111/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. P. K. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok z 5. októbra 2011, sp. zn. 1T 111/2011, bola podľa § 334 ods. 4 Tr. por. schválená m.i. dohoda o vine a treste uzavretá dňa 5. októbra 2011 na Okresnej prokuratúre Ružomberok medzi obvineným Ing. P. K. a prokurátorkou menovanej prokuratúry, podľa ktorej bol obvinený uznaný vinným zo spáchania trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., a to na skutkovom základe tam bližšie uvedenom.

Za to bol obvinený Ing. P. K. odsúdený podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol zároveň uložený aj peňažný trest vo výmere 3 000 eur, a to spolu s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 3 rokov pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu (§ 54 ods. 3 Tr. zák.).

A napokon súd obvinenému podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil tiež i trest prepadnutia veci: mobilného telefónu zn. Nokia 6610i a sklenenej fľašky objemu 40 ml, vlastníkom ktorých sa v zmysle § 55 ods. 6 Tr. zák. stal štát.

Citovaný rozsudok o schválení dohody o vine a treste nadobudol so zreteľom na ustanovenie § 334 ods. 5 Tr. por. právoplatnosť vyhlásením, t. j. 5. októbra 2011.

Dňa 28. augusta 2012 bolo súdu prvého stupňa doručené dovolanie obvineného Ing. P. K., podané prostredníctvom obhajcu JUDr. P. K. a smerujúce proti vyššie uvedeného rozsudku, kde tento ako dovolací dôvod označil dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu).

V písomnom odôvodnení podaného dovolania pritom obvinený poukázal na tú skutočnosť, že verejnému zasadnutiu, na ktorom bola schválená dohoda o vine a treste predchádzalo podanie zo dňa 23. mája 2011, a to podnet k podaniu žiadosti na Súdny dvor Európskej únie o vydanie predbežného rozhodnutia. Keďže je nepochybné, že rozsudok, ktorým je schválená dohoda o vine a treste je treba považovať za rozhodnutie vnútroštátneho orgánu, proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok, bol konajúci súd povinný postupovať v súlade s ust. čl. 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v znení Lisabonskej zmluvy (zákon č. 489/2009 Z.z.) ako aj ust. § 7 ods. 3 a § 241 ods. 3 Tr. zák. a pred samotným rozhodnutím teda položiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku. Ak však takto nekonal, bolo tým obvinenému upreté právo na spravodlivý a zákonný súdny proces, ktorého imanentnou súčasťou je právo na obhajobu.

Vzhľadom k uvedenému preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona a súčasne aby napadnuté rozhodnutie zrušil, ako i konanie mu predchádzajúce. Následne aby súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť s tým, že v rámci tohto opätovného prerokovania položí Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku tak, ako bola ním formulovaná vo vyššie spomínanom podnete z 23. mája 2011. Predmetný podnet

ako i plnomocenstvo advokáta obvineného mali byť pritom prílohou daného dovolania (v predložennom spisovom materiáli sa však nenachádzajú).

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadrila i Okresná prokuratúra Ružomberok. Uviedla, že po oboznámení hlavného pojednávania sám obvinený ako i jeho obhajca žiadali prokurátorku o uzavretie dohody o vine a treste, ktorá bola následne na príslušnej prokuratúre aj uzavretá, pričom obvinený svoje priznanie potvrdil aj na verejnom zasadnutí na súde (za prítomnosti svojho obhajcu). Žiadnym spôsobom neboli či už na súde alebo na prokuratúre zo strany obhajoby namietané právne ani skutkové závery o vine. Za danej situácie potom len poukaz na podnet k podaniu žiadosti na Súdny dvor Európskej únie, na ktorom obvinený zjavne netrval, nemôže znamenať jeho porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom.

Z dôvodov vyššie uvedených preto navrhla podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podané dovolanie ako i príslušný spisový materiál a dospel k záveru, že podanie obvineného má síce chyby postupom podľa § 379 ods. 1 Tr. por. odstrániteľné, predovšetkým nebolo doložené plnomocenstvo obhajcu, avšak nepovažoval za potrebné postupovať v zmysle uvedeného ustanovenia, nakoľko zistil, že dovolanie bolo podané vo veci, v ktorej uvedená procesná strana - obvinený tento mimoriadny opravný prostriedok nemôže podať, čo je však už chyba postupom podľa § 379 ods. 1 Tr. por. neodstrániteľná.

Dohoda o vine a treste je osobitným druhom konania podľa siedmej hlavy tretej časti Trestného poriadku. Podstatou dohody o vine a treste je uzavretie obojstranne výhodnej dohody medzi prokurátorom na jednej strane a obvineným na strane druhej o spôsobe ukončenia trestnej veci, pričom takáto dohoda podlieha schváleniu súdu. Týmto konaním sa obvinený vzdáva práva na prerokovanie svojej veci pred nezávislým a nestranným súdom na hlavnom pojednávaní a trest mu súd uloží bez dokazovania viny.

Práve v dôsledku tohto osobitného konania, založeného na slobodnej vôli obvineného a prokurátora, prejavenej obvineným v konaní pred súdom na verejnom zasadnutí formou odpovedí na zákonom taxatívne stanovené otázky (§ 333 ods. 3 Tr. por.) sa obvinený okrem

iného vzdáva aj práva podať proti rozsudku o schválení dohody o vine a treste riadny opravný prostriedok (odvolanie), čo je zakotvené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. j/ Tr. por.

Podľa § 334 ods. 4 Tr. por. ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ (znenie účinné od 1. septembra 2011).

Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že podanie dovolania proti rozsudku o schválení dohody o vine a treste je z pohľadu dovolacích dôvodov, upravených v § 371 Tr. por., **obmedzené** na dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., t.j. ak bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu.

Okruh osôb oprávnených podať dovolanie rieši Trestný poriadok v ustanovení § 369 (v časti upravujúcej konanie o dohode o vine a treste sa táto otázka nerieši).

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1

a/ generálny prokurátor proti ktorémukol'vek výroku,

b/ obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Z vyššie citovaných ustanovení § 369 ods. 2 a § 372 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že **obvinený môže podať dovolanie len proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa, ktorým bola vec právoplatne skončená.**

Obvinený Ing. P. K. sa tým, že zákonom predpísaným spôsobom prejavil súhlas so schválením dohody o vine a treste okrem iného vzdal aj oprávnenia podať proti rozsudku súdu prvého stupňa riadny opravný prostriedok (§ 334 ods. 4 Tr. por.), v dôsledku čoho stratil aj možnosť podať proti takémuto rozhodnutiu dovolanie.

Z platnej právnej úpravy teda v konečnom dôsledku vyplýva, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola schválená dohoda prokurátora a obvineného o vine a treste a ktorý nadobudol právoplatnosť vyhlásením, je síce dovolanie prípustné, no na jeho podanie je **oprávnený len minister spravodlivosti**, a to iba z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. K tomu vid' i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. októbra 2007, sp. zn. 2 Tdo 32/2007, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2008 pod číslom 58 (v tom čase Trestný poriadok v ust. § 334 ods. 4 pripúšťal podanie dovolania i z dôvodu podľa § 371 ods. 2).

Na základe vyššie uvedeného preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvineného Ing. P. K. podľa § 382 písm. b/ Tr. por. ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 14. februára 2013

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová